

Iceta independentista

Si el PSC és un simple "tapat" de l'independentisme, aquest deu acostar-se ja al 65%, no?

Miquel Iceta es dirigeix al Consell Nacional del PSC | ACN

La suma dels *pros* i *anti* independència tenen una elasticitat que sempre m'ha sobtat. Segons la Brunete mediàtica, Ada Colau i els Comuns són "radicalment separatistes" fins que arriba el dia de comptar vots, ja que els seus són sumats indefectiblement -juntament amb els vots en blanc, els nuls i els extraparlamentaris- al sac del *no*. I l'endemà, ja tornen a ser, per art de màgia, còmplices si no directament actius independentistes excepte en aquelles peces on cal recordar que el sobiranisme "només" té el 47% dels vots.

Ara li podria passar una cosa similar al PSC. Iceta no és que sigui independentista, és que és qui li prepara l'estratègia: "Iceta li mostra el camí a Torra (<https://www.elmundo.es/opinion/2019/03/29/5c9d13b9fdddfcd1c8b466c.html>)", editorialitza *El Mundo*. Es veu que la promesa -o és simple evidència?- que amb una majoria social aclaparadora de l'independentisme l'estat no tindria més remei que moure fitxa és una traïció a la pàtria que no pot quedar impune.

"Iceta ha plantat ara un referèndum en diferit" -clama Carlos Dávila des d'*OKDiario* (<https://okdiario.com/opinion/sanchez-del-ventrilocuo-iceta-o-viceversa-3911993>) - "Això és el que s'està pactant en aquest moment". Hughes, a l'*ABC* (https://www.abc.es/opinion/abci-iceta-canta-traviata-201903282347_noticia.html), sosté que "tan escandalós com el reconeixement de l'autodeterminació és el termini que li dona a la voluntat espanyola". Més insultant, Juan Diego Madueño, a *El Español*, defineix Iceta (https://www.lespanol.com/opinion/columnas/20190329/unchained-iceta/386841320_13.html)

com "la versió Telecinco de Montilla, el xarnego amb pinta de pagès suficientment sec per a un possible assalt a la Constitució (...). Si Iceta canta i balla als mítings, té aquest aire de Fray Perico expert en magdalenes i decoració interior, com tindrà cap pla per a fer-li la circumval·lació a l'ordenament jurídic, és la trampa". I el seu company de capçalera, Cristián Campos, assegura (https://www.lespanol.com/opinion/columnas/20190329/rota-azul/386841319_13.html) que com "la supervivència política del PSOE depèn, precisament, dels vots del separatisme català" aquest deixa a Borrell la funció "d'exercir d'escopidora, en el sentit més literal possible, dels diputats d'ERC".

I no penseu que es refereixen només als dirigents, no. Campos deixa clar que "el culpable últim de tot això és, no els quedi cap dubte, el votant socialista".

A *El Confidencial*, Ignacio Varela tracta d'allunyar-se dels exabruptes dels seus col·legues (https://blogs.elconfidencial.com/espana/una-cierta-mirada/2019-03-29/apreheu-miquel-iceta-independencia-cataluna_1911010/) i posar-se rigorós: "objectivament, Miquel Iceta ha posat preu i termini a la capitulació de l'Estat de dret". Però llavors hi posa dades: "És la primera vegada que el dirigent d'un partit constitucionalista dimiteix de la idea que la secessió de Catalunya no és compatible amb aquest Estat de dret, sigui quin sigui el suport que tingui". I és clar, tota la resta queda com poc seriós al país dels estatuts del PSC reconeixent el dret a l'autodeterminació, de Rosa Díez assegurant que "si la majoria dels bascos volgués la independència, la democràcia s'hi adaptaria (https://www.ara.cat/politica/Rosa-Diez-independencia-PSOE-UPyD-democracia-autodeterminacio-presos-ETA_0_1088891398.html)" o fins i tot la famosa cantarella d'"en absència de violència pot parlar-se de tot".

Però bé, no patiu, que poc li durarà l'independentisme al PSC. Ara aviat hi ha eleccions i a l'hora de sumar vots, a què no endevineu a quina balança aniran a parar els seus?